

เอกสารประกอบการเรียน วิชาอักษรศิลป์หรรษา ท๓๐๒๑๓/ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

เล่มที่ ๑ หลักการเขียนเบื้องต้น

ธัญญธรจักร ศิริอริยะชัย
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๔๒
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

เอกสารประกอบการเรียนรายวิชาอักษรศิลป์หรรษา ท๓๐๒๑๗ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เล่มที่ ๑ เรื่องหลักการเขียนเบื้องต้น ประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตน ในการเรียนรู้และใช้เอกสารประกอบการเรียน หลักการเขียนเบื้องต้น อันได้แก่ ความหมาย ความสำคัญ ของการเขียน แรงแบบคาลิเกรฟและทรนซ์ที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียน การระบวนการคิดกับการเขียน ข้อคิดข้อแนะนำ สำหรับผู้ฝึกฝนการเขียน ลักษณะของนักเขียนที่ดี องค์ประกอบของการเขียน และแบบฝึกหัด

จัดทำขึ้นตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๔ ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีจุดประสงค์ เพื่อใช้ประกอบการเรียนของนักเรียน ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันได้ และใช้เป็นแนวทางของผู้สอนรายวิชาอักษรศิลป์หรรษา รหัสวิชา ท๓๐๒๑๗ ซึ่งเป็นรายวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม ในสาระการเขียน ตลอดจนนำไปเป็นแบบอย่างในการพัฒนาการสอน โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารประกอบการเรียนเล่มนี้ จะสามารถช่วยให้การเรียนการสอนรายวิชาอักษรศิลป์หรรษา ได้บรรลุผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร และขอขอบคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุน ในการจัดทำเอกสารประกอบการเรียนเล่มนี้

ฉัญฉุณรรักร ศิริอรียะชัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำชี้แจงสำหรับนักเรียน	๑
หลักการเขียนเบื้องต้น	๒
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่องความหมายและความสำคัญของการเขียน	๒
แบบฝึกหัดที่ ๑ เรื่องความหมายและความสำคัญของการเขียน	๔
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่องแรงบันดาลใจ และทฤษฎีที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียน	๕
แบบฝึกหัดที่ ๒ แรงบันดาลใจ และทฤษฎีที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียน	๗
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่องกระบวนการคิดกับการเขียน	๘
แบบฝึกหัดที่ ๓ เรื่องกระบวนการคิดกับการเขียน	๙
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่องข้อคิด ข้อแนะนำ สำหรับผู้เริ่มฝึกฝนการเขียน และลักษณะของนักเขียนที่ดี	๑๐
แบบฝึกหัดที่ ๔ เรื่องข้อคิด ข้อแนะนำ สำหรับผู้เริ่มฝึกฝนการเขียน และลักษณะของนักเรียนที่ดี	๑๓
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่ององค์ประกอบของการเขียน	๑๔
แบบฝึกหัดที่ ๕ เรื่ององค์ประกอบของการเขียน	๑๕
บรรณานุกรม	๑๖
ภาคผนวก	
แนวตอบแบบฝึกหัดที่ ๑	๑๘
แนวตอบแบบฝึกหัดที่ ๒	๑๙
แนวตอบแบบฝึกหัดที่ ๓	๒๐
แนวตอบแบบฝึกหัดที่ ๔	๒๑
แนวตอบแบบฝึกหัดที่ ๕	๒๒

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

การปฏิบัติตนของนักเรียนในการเรียนรู้ใช้เอกสารประกอบการเรียน

๑. เวลาทำกิจกรรม ๑ ชั่วโมง
๒. อ่านคำชี้แจงสำหรับนักเรียนให้เข้าใจ
๓. ศึกษาเอกสารประกอบการเรียนรู้เล่มที่ ๑ หลักการเขียนเบื้องต้น
๔. ทำแบบฝึกหัด
๕. ตรวจสอบแบบฝึกหัดโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน เพื่อเป็นการทบทวนและครูเป็นผู้ตรวจ
ความถูกต้อง

ใบความรู้ที่ ๑

เรื่อง ความหมาย ความสำคัญของการเขียน

หลักการเขียนเบื้องต้น

ความหมายของการเขียน

การเขียนคือการแสดงความรู้ ความคิดความรู้สึก ความต้องการ ถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร จนผู้อ่านเข้าใจความหมาย และสนองตอบตามต้องการ การเขียนจัดเป็นการสื่อสารที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ ผู้ส่งสารคือผู้เขียน สารคือข้อความที่เขียน ผู้รับสารคือผู้อ่าน ความสัมฤทธิ์ผลของการเขียนอยู่ที่ผู้อ่านเกิดความเข้าใจตรงตามที่ต้องการหรือไม่ และสามารถตอบสนองที่ผู้เขียนต้องการได้ถูกต้องหรือไม่ หากผู้อ่านสามารถเข้าใจตรงตามที่ต้องการและสนองตอบได้ถูกต้องแสดงว่าการเขียนนั้นสัมฤทธิ์ผลตามที่ผู้เขียนต้องการ

ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ กล่าวว่า " การเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีความหมายตรงกันข้ามกับการเขียน ที่มีประโยชน์ทางธุรกิจหรือทางวิชาการต่างๆ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนต้องการใช้จินตนาการและความคิดคำนึงของตนเขียนสารออกมา โดยใช้ถ้อยคำที่สละสลวยสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อ่านผู้ฟัง และให้ความรู้สึกเพลิดเพลินเจริญใจ "เป็นการเขียนที่มุ่งยกระดับจิตใจของผู้อ่านให้สูงขึ้น

ดังนั้นผู้เขียนจึงต้องมีความประณีตในการใช้ถ้อยคำ หรือใช้ถ้อยคำที่สละสลวยและมีความหมายดี และมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ หรือให้แก่สังคมโดยส่วนรวมเป็นประการสำคัญ

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการเขียน

การเขียนมีข้อที่น่าสังเกตที่ต่างไปจากการพูดคือการเขียนมีหลักฐานปรากฏให้เห็นเป็นลายลักษณ์อักษร และผู้เขียนมีโอกาสถ่วงถ่วงและเลือกสรรถ้อยคำได้มากกว่าการพูด นอกจากนี้การสื่อสารและการเขียน ไม่ถูกจำกัดเวลาและสถานที่ ผู้เขียนกับผู้อ่านไม่จำเป็นต้องมาพบกันก็สามารถสื่อสารกันได้

ความสำคัญของการเขียน

ในสมัยดึกดำบรรพ์มนุษย์ยังไม่มีตัวอักษรใช้ การสื่อสารส่วนใหญ่จะใช้ภาษาท่าทางหรือภาษาใบ้ ต่อมาเกิดมีภาษาพูดเกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการเปล่งเสียงร้องออกมา และกำหนดให้เสียงนั้นมีความหมายขึ้นมา ต่อมาเมื่อมนุษย์เจริญขึ้นจึงคิดหาทางกำหนดตัวอักษร โดยใช้เป็นสัญลักษณ์แทนเสียงพูดแล้ว ตั้งแต่นั้นมา การเขียนก็เริ่มมีความสำคัญและจำเป็นมากขึ้น ความสำคัญของการเขียนพอจะจำแนกได้ดังต่อไปนี้

๑. การเขียนเป็นหลักฐานสำคัญทางประวัติศาสตร์ การเขียนทำให้เราสามารถทราบเรื่องราวความเป็นมาต่างๆในอดีตการค้นพบศิลาจารึกสมุดข่อย ไบลานทำให้เราทราบถึงชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสมัยก่อน
๒. การเขียนก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการปัจจุบันจะเห็นได้ว่าการเขียนตำรับตำราทางวิชาการแขนงต่างๆมากมายทำให้วิชาความรู้สามารถแพร่ขยายไปอย่างรวดเร็ว
๓. การเขียนวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกคนรุ่นหนึ่งวัฒนธรรมหมายถึงสิ่งที่แสดงถึงความเจริญของมนุษย์สิ่งใดก็ตามที่มนุษย์สร้างขึ้นกำหนดขึ้นจะเป็นวัฒนธรรมทั้งสิ้นวัฒนธรรมจะถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งโดยการเขียนการบันทึก
๔. การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ใช้มากในชีวิตประจำวันควบคู่ไปกับการพูด
๕. การเขียนเป็นวิธีการแสดงความคิดเห็นที่สำคัญอย่างหนึ่งเช่นเดียวกับการพูดหากความเห็นของผู้เขียนเป็นไปในทางสร้างสรรค์ย่อมเกิดประโยชน์ให้เกิดแก่สังคมโดยรวม
๖. การเขียนช่วยให้กิจการงานที่ทำอยู่ดำเนินไปได้ด้วยดีและบรรลุผลสำเร็จไม่ว่าจะประกอบอาชีพใดก็ตามจำเป็นต้องใช้การเขียนเข้าช่วยในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นไม่มากก็น้อย
๗. การเขียนเป็นหลักฐานสำคัญทางกฎหมาย ไม่ว่าจะติดต่อค้าขายกู้ยืมเงินทำสัญญาจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินใดๆ ต้องใช้การเขียนเป็นหลักฐานทางกฎหมายทั้งสิ้น
๘. การเขียนเป็นบันทึกช่วยจำอย่างหนึ่ง เราสามารถรู้เรื่องราวต่างๆที่ผ่านมา จากสมุดบันทึกช่วยจำได้
๙. การเขียนจัดอยู่ในหัวใจนักปราชญ์ที่สำคัญข้อหนึ่งคือสุจิตปฐิติได้แก่งคฤตคามเขียน
๑๐. การเขียนก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน เช่น การเขียนบทเพลงบทร้อยกรองเรื่องสั้น นวนิยาย ฯลฯ

แบบฝึกหัดที่ ๑

เรื่อง ความหมาย ความสำคัญของการเขียน และข้อสังเกตการเขียน

จุดประสงค์ของการเรียนรู้ : บอกความหมาย ความสำคัญ และข้อสังเกตการเขียนได้

คำชี้แจง _____ ให้นักเรียนเขียนสรุปประเด็นที่กำหนดให้สั้นๆ พอเข้าใจ

ประเด็นที่ ๑ : การเขียนหมายถึง

ประเด็นที่ ๒ : ความสำคัญของการเขียน

ประเด็นที่ ๓ : การเขียนเชิงสร้างสรรค์ แตกต่างของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และการเขียนที่ใช้ติดต่อธุรกิจ
ในชีวิตประจำวันอย่างไร

ใบความรู้ที่ ๒

เรื่อง แรงบันดาลใจ และทฤษฎะที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียน

แรงบันดาลใจในการเขียน

แรงบันดาลใจมีส่วนผลักดันให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่างๆออกมาได้มากมายโดยเฉพาะการเขียนหากผู้เขียนมีแรงบันดาลใจอย่างใดเกิดขึ้นมักจะเขียนได้ดีแรงบันดาลใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจของตัวผู้เขียนเองหลังจากถูกกระตุ้นด้วยสิ่งเร้าภายนอกตัวอย่างสิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจให้แรงบันดาลใจให้ผู้เขียนผลิตงานเขียนได้แก่

ต้องการเสนอความคิดเห็นของตน

๑. ต้องการโต้แย้งความคิดเห็นของผู้อื่น
๒. ต้องการเล่าความประทับใจสิ่งๆที่ตนเองได้ประสบมา
๓. ต้องการสร้างสรรค์สิ่งๆที่ดึงดูดใจให้เกิดขึ้นในสังคม
๔. ต้องการสวดศึกษาย่อบุคคลที่กระทำความความดี
๕. ต้องการสะท้อนให้เห็นความเป็นจริงทางสังคมบางอย่าง
๖. ต้องการเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหาใหม่ๆที่ดีกว่าเดิม
๗. ต้องการเปลี่ยนแปลงความเชื่อและทัศนคติของคนในสังคม
๘. ต้องการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ตกทุกข์ได้ยากถูกเอารัดเอาเปรียบ
๙. ต้องการสร้างความรื่นเริงบันเทิงใจ ให้แก่ผู้อ่านฯลฯ

ดังนั้นก่อนที่มนุษย์จะเขียนอะไรโดยธรรมชาติจะต้องมีแรงบันดาลใจอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นเสียก่อน เช่นเรารักแม่เรายอมเขียนพรรณนาพระคุณแม่ได้มากมายเรารักธรรมชาติยอมเขียนเรื่องราวในเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติหรือพรรณนาความงามของธรรมชาติได้อย่างน่าอ่าน

ทฤษฎะที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียน

การที่จะเขียนให้ได้ดีนั้นจำเป็นจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนเสียก่อนบางคนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเขียนชอบพูดมากกว่าเขียนซึ่งการพูดการเขียนและไม่มี ความแตกต่างกันมากนักเพียงแต่แตกต่างกันในวิธีการนำเสนอเท่านั้นทัศนคติที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียนมีดังนี้

๑. บางคนคิดว่าการเขียนเป็นเรื่องของผู้ที่มีพรสวรรค์เท่านั้น ความจริงทุกคนมีความสามารถในการเขียน ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน หากตั้งใจฝึกฝนก็จะเขียนได้ดีพอกับการเขียนต้องอาศัยฝึกฝนเช่นเดียวกับการพูด
๒. บางคนคิดว่าการเขียนที่ดีต้องอาศัยใส่ศัพท์ยากๆ ความเชื่อเช่นนี้ไม่ถูกต้อง นักเขียนที่ดีต้องรู้จักใช้ภาษาที่อ่านเข้าใจง่าย หลีกเลียงศัพท์ยากๆที่ไม่เข้าใจเป็นที่แพร่หลาย ยกเว้นการเขียนตำราเชิงวิชาการอาชีพศัพท์ทางวิชาการบางอย่าง
๓. บางคนคิดว่าภาษาพูดกับภาษาเขียนใช้ต่างกันโดยสิ้นเชิงซึ่งไม่ถูกต้องเลยความจริงภาษาพูดกับภาษาเขียนใช้ถ้อยคำร่วมกันเป็นส่วนใหญ่

๔. บางคนคิดว่าการพูดง่ายกว่าการเขียน ความจริงการพูดกับการเขียนมีความยากง่ายพอกันจะพูดให้ดี เขียนให้ได้ดีต้องอาศัยใส่การฝึกฝนเหมือนกัน

๕. บางคนเข้าใจว่าการเขียนยากกว่าการพูดตรงที่ต้องใช้ความคิดความจริงทั้งการพูดการฟังการอ่าน การเขียนล้วนแล้วแต่ต้องผ่านกระบวนการคิดทั้งสิ้น

๖. บางคนคิดว่าการเขียนเป็นเรื่องยากตรงที่ต้องเรียบเรียงถ้อยคำแต่ไม่ว่าจะพูดหรือจะเขียนต้องเรียบเรียงถ้อยคำเช่นเดียวกัน

๗. บางคนคิดว่าการเขียนมีแต่เรื่องชวนให้แข็งเครียดความจริงงานเขียนที่มุ่งให้ความบันเทิงเริงรมย์แก่ผู้อ่านก็มีอยู่มาก

๘. บางคนคิดว่าการเขียนเป็นเรื่องยากไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไรจบอย่างไรปัญหานี้แก้ได้ไม่ยากหากเป็นนักอ่านที่ดีและเป็นคนชอบสังเกตก็จะทำให้ปัญหานี้หมดไป

๙. บางคนเข้าใจว่าการเขียนมีประโยชน์แค่บันทึกช่วยจำเท่านั้นความจริงการเขียนมีประโยชน์มากมายดังที่กล่าวไปแล้ว

ดังนั้นก่อนที่จะลงมือเขียน เราควรเปลี่ยนทัศนคติให้ถูกต้องต้องเข้าใจว่าการพูดและการเขียนมีความสำคัญพอกันการพูดการเขียนมีส่วนสัมพันธ์กันการพูดสื่อความหมายด้วยเสียงแต่การเขียนสื่อความหมายด้วยตัวอักษรซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงนั่นเอง

แบบฝึกหัดที่ ๒

เรื่อง แรงบันดาลใจ และทฤษฎีที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. บอกความหมายของแรงบันดาลใจได้
๒. บอกความสำคัญของแรงบันดาลใจต่อการเขียนได้
๓. ยกตัวอย่างแรงบันดาลใจต่อการเขียนได้
๔. อธิบายทฤษฎีที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียนอย่างมีเหตุผลได้
๕. ยกอย่างทฤษฎีที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียนและอธิบายเหตุผลประกอบได้

คำชี้แจง

ให้นักเรียนตอบคำถามสั้นๆพอเข้าใจ

๑. แรงบันดาลใจหมายถึงอะไร

๒. แรงบันดาลใจมีส่วนให้เขียนได้อย่างไร (ยกตัวอย่างประกอบ)

๓. จงยกตัวอย่างทฤษฎีที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียน พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลประกอบ

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง กระบวนการคิดกับการเขียน

กระบวนการคิดกับการเขียน

การคิดการเขียนเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ได้เคยมีผู้กล่าวว่า
"ถ้าข้อความที่เราเขียนเปรียบเหมือนรถไฟความคิดของผู้เขียนจะเปรียบเหมือนผู้โดยสารรถไฟ"
จากคำกล่าวหาความหมายว่าผู้เขียนจะเขียนไปโดยปราศจากความคิดเป็นเครื่องนำทางไม่ได้เลย ฉะนั้น
ก่อนเขียนอะไรผู้เขียนควรคิดเรื่องนั้นให้กระจ่างแจ่มตั้งแต่ต้นจนจบ แล้วจึงลงมือเขียนด้วยการลำดับความคิด
ให้ดีไม่สับสน

กระบวนการคิดของมนุษย์นั้นเราสามารถที่จะจำแนกได้เป็น ๔ ประเภทด้วยกันคือ

๑. การคิดฝัน เป็นการคิดที่เป็นไปอย่างเสรีไม่มีขอบเขต จึงไม่มีจุดหมายที่แน่ชัด การคิดประเภทนี้
รวมไปถึงการคิดในสิ่งที่ชอบใจและไม่ชอบใจ ความปรารถนาความหวัง ความใฝ่ฝัน การคิดเป็นสิ่งที่มีความหมาย
บางครั้งการคิดฝันอาจจะทำให้ผู้คิดเดินไปสู่ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ได้ บางทีอาจทำให้มองเห็นความหวัง หรือ
เป้าหมายขั้นสุดท้ายที่ต้องการในชีวิตก็ได้

๒. การคิดใคร่ครวญ เป็นการคิดที่มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนได้แก่

๒.๑ การวินิจฉัยว่าเรื่องใดจริงเรื่องใดเท็จ

๒.๒ การคิดประเมินค่าว่าอะไรดีอะไรไม่ดีอะไรถูกอะไรผิดอะไรควรไม่ควร

๒.๓ การคิดพิจารณาว่าอะไรเป็นต้นเหตุอะไรเป็นผล

๓. การคิดสร้างสรรค์ เป็นการคิดเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งแปลกใหม่ไม่ซ้ำแบบใครและเป็นประโยชน์ ผลของ
การคิดที่ได้อาจเป็นวัตถุ สิ่งของสิ่งประดิษฐ์แนวทางและวิธีการ

๔. การคิดแก้ปัญหา เป็นการคิดที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเจาะจงมากกว่าการคิดประเภทอื่นๆ เริ่มตั้งแต่
การใช้ความคิดเพื่อตีวงขอบเขตของปัญหาหาสาเหตุของปัญหาและหาทางแก้ไข อันมีทั้งปัญหาใกล้ตัวและ
ไกลตัว ปัญหาระยะสั้นและระยะยาวปัญหายากและปัญหาง่าย ปัญหาส่วนรวมปัญหาส่วนบุคคล ฯลฯ

กระบวนการคิดทั้ง ๔ ประเภทนี้นับว่ามีความสำคัญต่อการเขียนมากเพราะการเขียนเป็นการเสนอ
ความคิดออกมาเป็นเรื่องราวต่าง ๆ นั้นเอง ถ้าผู้เขียนมีความคิดที่ดีและสามารถเสนอความคิดนั้นสู่สาธารณชน
ได้อย่างมีจุดมุ่งหมาย ความคิดนั้นย่อมได้รับการยอมรับและเป็นคุณประโยชน์ต่อสังคมเป็นอย่างมาก ความคิด
ที่เป็นคุณประโยชน์ได้แก่ความคิดดังต่อไปนี้

คิดช่วยเหลือเกื้อกูลกัน คิดหาทางประนีประนอมกัน

คิดหาวิธีร่วมมือกัน คิดป้องกันอันตราย

คิดยกย่องสรรเสริญผู้กระทำความดี คิดหาวิธีดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข

ดังนั้นก่อนที่จะเขียนเรื่องใดก็ตามผู้เขียนจะต้องมีแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นเป็นของตัวเอง และเสนอ
แนวคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรสู่ผู้อ่าน การคิดการเขียนจึงไม่สามารถแยกออกจากกันได้

แบบฝึกหัดที่ ๓

เรื่อง กระบวนการคิดกับการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

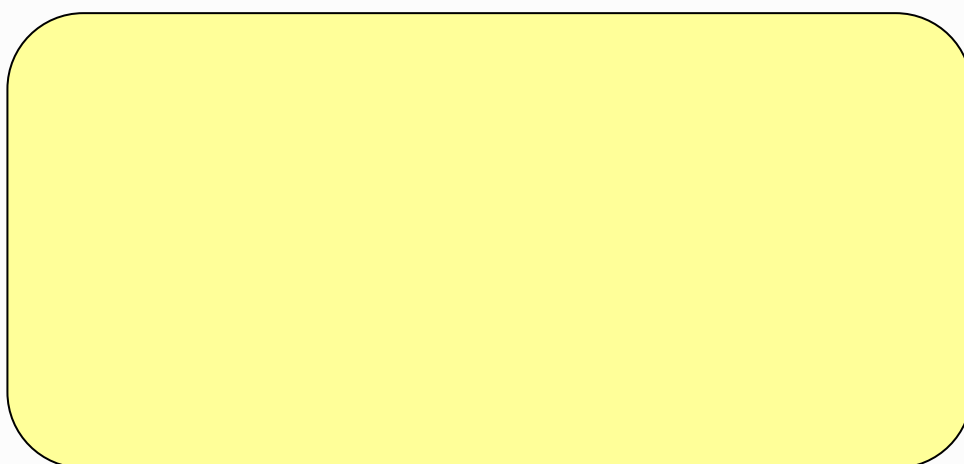
๑. บอกความสัมพันธ์กระบวนการคิดและกระบวนการเขียนได้
๒. จำแนกประเภทการคิดของมนุษย์ได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดตามประเด็นที่กำหนดให้

ประเด็นที่ ๑. เขียนแผนผังความคิดแสดงความสัมพันธ์กระบวนการคิดและกระบวนการเขียน

ประเด็นที่ ๒. เขียนแผนผังความคิด สรุปประเภทการคิดของมนุษย์

ใบความรู้ที่ ๔

เรื่อง ข้อคิด ข้อแนะนำ สำหรับผู้เริ่มฝึกฝนการเขียน และลักษณะของนักเขียนที่ดี

ข้อคิดสำหรับผู้เริ่มฝึกฝนการเขียน

เจือ สตะเวทิน ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดแก่ผู้ที่จะเริ่มจะเป็นนักเขียน พอสรุปได้ดังนี้
"ทฤษฎีการเขียนเหมือนป้ายบอกทางเดินว่า ควรไปทางนั้นทางนี้แล้วท่านจะถึงจุดหมายปลายทาง แต่ถ้าท่านยืนพิจารณาป้ายอยู่เฉยๆ ไม่ยอมเดิน ท่านจะไปถึงที่หมายได้อย่างไร การเดินคือการเริ่มลงมือฝึกเขียนนั่นเอง"

"ความสำเร็จของการเขียนหนังสือต้องมาจากความชำนาญ มาจากการปฏิบัติทั้งสมองและมือ คิดไปเขียนไป คิดเสมอเขียนเสมอทำไปทีละขั้นๆ ไม่จำเป็นต้องเขียนคร่าวเดียวจบเรื่อง เขียนคร่าวละน้อยไปก่อน ท่านต้องสร้างนิสัยสำคัญอย่างหนึ่งให้ได้เสียก่อน นิสัยนี้คือนิสัยเขียนหนังสือ"

"การเขียนเป็นเรื่องของศิลปะต้องการความชำนาญ โดยใช้เวลาในการฝึกฝนมากอุปสรรคสำคัญ ของนักเขียนอยู่ที่ขาดความพยายาม และแรงร้อนจนเกินไป อยากเขียนหนังสือให้คนพอใจทันที เขียนอะไร ต้องไปเป็นมรรคเป็นผลทันที ต้องได้เงินได้ชื่อเสียงนั้นเป็นความหวังที่เกินขอบเขตและผิดธรรมดา"

"ความมุ่งหมายที่แท้จริงของการเขียนก็คือ เขียนเพื่อให้ผู้อ่าน และเขียนทุกครั้งควรคำนึงถึงผู้อ่าน เป็นอันดับแรก ว่าผู้อ่านคือใครมีวัยและการศึกษาเป็นอย่างไร มีความรู้ความคิดประการใด เพื่อผู้อ่านจะได้ เลือกรับเนื้อหาเรื่องที่เขียน เลือกรูปแบบและเลือกใช้ภาษาที่ต่างลักษณะกัน จึงจะเกิดผลตามความมุ่งหมาย"

จากคำกล่าวข้างต้นนี้แสดงให้เห็นว่า การเขียนได้ดีนั้นผู้เขียนจะต้องมีความเพียรพยายาม ที่จะฝึกฝน ไม่ท้อถอยเมื่อพบอุปสรรค ฝึกเขียนคร่าวละน้อยไปก่อน ฝึกฝนจนเป็นนิสัยไม่แรงร้อนจนเกินไป แล้วจะประสบความสำเร็จในการเขียนได้แน่นอน

ข้อแนะนำสำหรับผู้เริ่มต้นเป็นนักเรียน

บุคคลจำนวนมากใฝ่ฝันอยากจะเป็นนักเขียน ซึ่งย่อมมีทั้งประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จ สาเหตุที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำ สำหรับผู้เริ่มต้นฝึกฝนการเขียน ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

๑. ควรศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ของการเขียนทุกประเภท ทุกรูปแบบ และต้องรู้ว่าตนเอง ถนัดเขียนประเภทใด รูปแบบใด ควรฝึกเขียนตามแนวทางที่ตนถนัด อย่าฝืนใจเขียนในสิ่งที่ตนไม่ชอบ
๒. ฝึกนิสัยให้เป็นผู้อ่านมาก ฟังมาก ช่างคิด ช่างสังเกต มีความสนใจทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัว

และบันทึกสิ่งที่เห็นไว้สำหรับเป็นข้อมูลในการเขียน

๓. ฝึกตนเองให้เป็นผู้ที่อยากเขียนอยู่เสมอ เช่น อยากเล่าเรื่องนั้นเรื่องนี้ให้ผู้อื่นฟัง อยากแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ

๔. ต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะเขียนเป็นอย่างดี ควรจดบันทึกและรวบรวมข้อมูลต่างๆ เช่น เหตุผล ข้อมูลเท็จจริง ตัวอย่าง เพื่อใช้อ้างอิงและเขียน

๕. ต้องฝึกฝนในด้านศิลปะการใช้ภาษา เช่น รู้จักเลือกใช้ถ้อยคำที่มีความหมายตรงกับความรู้สึกนึกคิด รู้จักเลือกใช้ถ้อยคำที่มีน้ำหนัก และมีพลังในการโน้มน้าวใจผู้อ่านให้มีอารมณ์คล้อยตามไป และรู้จักพลิกแพลงถ้อยคำสำนวนให้สละสลวยน่าอ่าน

๖. ต้องหมั่นพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับผู้อื่นอยู่เสมอ บางครั้งผู้เขียนอาจได้ความคิดแปลกๆใหม่ๆจากการสนทนา

๗. เมื่อเขียนเสร็จแล้วควรนำผลงานเขียนให้ผู้อื่นอ่าน เพื่อขอรับข้อติชมและข้อเสนอแนะต่างๆ ควรถือว่าข้อเสนอแนะและข้อวิจารณ์ เป็นสิ่งที่มีค่าต่อการพัฒนาและปรับปรุงงานเขียนของตน

๘. จงฝึกเขียนให้มากเพราะการเขียนเป็นเรื่องที่สอนกันได้เฉพาะรูปแบบเท่านั้น ส่วนเนื้อหานั้นไม่มีใครให้ข้อมูลแก่ผู้เขียนได้ดี เท่าประสบการณ์ของตัวผู้เขียนเอง ยิ่งฝึกฝนมากเท่าไรก็ยิ่งมีความชำนาญมากขึ้นเท่านั้น

๙. ควรฝึกเขียนเรื่องขนาดสั้นๆไปก่อน ถ้าเขียนเรื่องยาวอาจทำให้เกิดความเบื่อหน่ายได้ เมื่อเขียนได้คล่องแล้ว จึงค่อยเพิ่มความยากขึ้นทีละน้อย ไม่จำเป็นต้องเขียนครั้งเดียวให้จบเรื่อง ขณะเขียนเกิดสะดุด หรือติดขัดควรหยุดเขียน แล้วไปทำกิจกรรมอย่างอื่น เมื่อคิดได้ค่อยกลับมาเขียนต่อ

๑๐. เมื่อเริ่มต้นเขียนใหม่ๆ ควรเขียนจากเรื่องจริง ประสบการณ์จริง หรือเขียนง่ายๆที่อยู่ใกล้ตัวไปก่อน เมื่อเขียนได้คล่องแล้วจะสามารถพลิกแพลงเรื่องได้เอง

ลักษณะของนักเขียนที่ดี

นักเขียนที่ดีต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

๑. นักเขียนที่ดีต้องมีคุณธรรมและจริยธรรม นักเขียนที่ดีต้องเขียนแต่สิ่งที่มีประโยชน์ ต้องเขียนในเชิงสร้างสรรค์ ไม่เขียนทำร้ายผู้หนึ่งผู้ใด หรือเขียนเพื่อหวังผลประโยชน์ในทางมิชอบ

๒. นักเขียนที่ดีต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ต้องเสนอผลงานในเชิงสร้างสรรค์ โดยมุ่งมั่นแก้ปัญหาและพัฒนาสังคมส่วนรวม

๓. นักเขียนที่ดีต้องเป็นผู้ที่รอบรู้ในเรื่องต่างๆเป็นอย่างดี ต้องเป็นผู้อ่านมากฟังมากการอ่านมาก นอกจากจะทำให้ได้ความรู้ ที่จะนำไปใช้เป็นข้อมูลในการเขียนแล้ว ยังได้มีโอกาสสังเกตและเรียนรู้การใช้ถ้อยคำของผู้เขียนแต่ละคนอีกด้วย

๔. นักเขียนที่ดีต้องมีความกล้าที่จะเขียนในสิ่งที่เห็นว่าถูกต้อง มีความเชื่อมั่นในตัวเองเมื่อพิจารณาแล้วว่าเขียนเรื่องนั้น ๆ เป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์สังคมต้องลงมือเขียนทันที

๕. นักเขียนที่ดี ต้องเป็นคนช่างสังเกต เช่น สังเกตธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวสังเกตพฤติกรรมสัตว์พฤติกรรมบุคคล ฯลฯ การเป็นคนช่างสังเกต จะทำให้มีข้อมูลต่าง ๆ ที่จะใช้เขียนและเขียนได้อย่างสมจริงน่าอ่าน

๖. นักเขียนที่ดีต้องมีความริเริ่มสร้างสรรค์เป็นของตนเอง ไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่นมากเกินไป

พยายามเสนอแนวคิดใหม่ๆแปลกๆอยู่เสมอ

๗. นักเขียนที่ดีต้องรู้จักสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัว เช่น รักธรรมชาติ รักสัตว์ รักมนุษย์ รักสิ่งแวดล้อม ทุกอย่าง ความรักทำให้คนมีอารมณ์ละเอียดอ่อน ความรักเป็นแรงบันดาลใจทำให้เกิดงานเขียนได้มากมายไม่รู้จบสิ้น

๘. นักเขียนที่ดี ต้องมีความเพียรพยายามไม่ท้อถอย พยายามฝึกฝนการเขียนเสมอเมื่อเกิดปัญหา และอุปสรรคต้องไม่ย่อท้อ มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเป็นนักเขียนที่ดีให้ได้

๙. นักเขียนที่ดี ต้องเป็นคนใจกว้างยอมรับฟังคำติชม คำวิพากษ์คำวิจารณ์ของผู้อื่น ต้องถือว่าคำติชม นั้นเป็นสิ่งที่มีค่าที่ควรจะนำมาพิจารณาปรับปรุงงานเขียนของตน

๑๐. นักเขียนที่ดีต้องมีศิลปะในการเลือกใช้ถ้อยคำ การเลือกใช้คำที่เป็นหัวใจสำคัญของการเขียน ต้องไม่ลืมคำกล่าวที่ว่า "จิตรกรสร้างภาพได้ด้วยสีและพู่กัน แต่นักประพันธ์สร้างผลงานจากศิลปะการใช้ถ้อยคำ"

จิตรกรสามารถสร้างภาพที่งดงามด้วยสีหน้าพู่กัน แต่สำหรับนักเขียนมีเพียงกระดาษปากกา และถ้อยคำเท่านั้นที่ใช้สร้างสรรค์ผลงาน ทั้งนี้เพราะการเขียนเป็นเรื่องของศิลปะการใช้ถ้อยคำโดยเฉพาะ ดังนั้นปรัชญาของการเขียนก็คือ "การสรรหาคำที่เหมาะสมมาใช้ในที่ที่เหมาะสม"

แบบฝึกหัดที่ ๔
เรื่อง ข้อคิด ข้อเสนอแนะ สำหรับผู้เริ่มฝึกฝนการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนบอกข้อคิดสำหรับผู้เริ่มฝึกการเขียนได้
- นักเรียนบอกข้อเสนอแนะสำหรับผู้เริ่มฝึกเป็นนักเขียนได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปตามประเด็นที่กำหนดให้

- ให้นักเรียนเขียนข้อคิดสำคัญสำหรับผู้เริ่มฝึกฝนการเขียนโดยสังเขป

- ให้นักเรียนเขียนข้อเสนอแนะสำหรับผู้เริ่มฝึกฝนการเขียน

- ให้นักเรียนเขียนสรุปลักษณะของนักเขียนที่ดี

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง องค์ประกอบของงานเขียน

องค์ประกอบของงานเขียน

งานเขียนทุกประเภทที่ผู้เขียนเขียนนั้นจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ ๒ ประการ คือ

๑. เนื้อหา คือ เรื่องราวทั้งหมดที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดส่งผ่านไปยังผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้ เนื้อหา
จำแนกออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑.๑ ข้อเท็จจริงคือ สภาพความเป็นจริงในแง่มุมต่างๆ เป็นสิ่งที่มีการพิสูจน์แล้ว หรือสามารถ
พิสูจน์ได้

๑.๒ ข้อคิดเห็นคือ ส่วนที่ผู้เขียนแสดงทรรศนะคติส่วนตัวในเรื่องนั้นๆ ข้อคิดเห็นมีส่วนช่วยให้
งานเขียนน่าอ่านมากยิ่งขึ้น

งานเขียนที่ดีจะต้องมีเนื้อหาที่ประกอบไปด้วยข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น งานเขียนนั้นจึงจะน่าอ่าน
หากเขียนกล่าวแต่ข้อเท็จจริงไม่แสดงความคิดเห็นส่วนตัวไว้ จะทำให้งานเขียนนั้นด้อยคุณค่าลงไปทันที
เพราะผู้อ่านก็อยากจะทราบเช่นกันว่า ข้อเท็จจริงนั้นผู้เขียนมีความคิดเห็นอย่างไร ตัวอย่างเช่น ถ้าจะเขียน

เล่าประสบการณ์การเดินทางไปที่ไหนสักแห่ง ถ้าผู้เขียนกล่าวแต่ข้อเท็จจริงว่าพบเห็นอะไรบ้างโดยไม่แสดง
ความคิดเห็นส่วนตัว งานเขียนจืดชืดไม่น่าอ่าน ตรงกันข้ามถ้าผู้เขียนก่อนถึงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็น
ส่วนตัวต่อสิ่งที่ได้พบเห็น จะทำให้งานเขียนมีคุณค่ามากขึ้น

๒. รูปแบบคือวิธีการนำเสนอเรื่องราวนั้นไปสู่ผู้อ่าน เช่น อาจเขียนเป็นร้อยแก้วร้อยกรองอาจเป็น
บทเรียงความ เรื่องสั้น บทละคร บทเพลงถ้าเปรียบเนื้อหาว่าเหมือนกับอาหารที่ปรุงเสร็จใหม่ ๆ รูปแบบ
ก็เปรียบได้กับภาชนะที่ใช้ใส่อาหารสำหรับยกไปให้คนรับประทาน

ดังนั้นก่อนที่จะเขียนทุกครั้งผู้เขียนต้องตอบคำถามตัวเองให้ได้ก่อนว่า

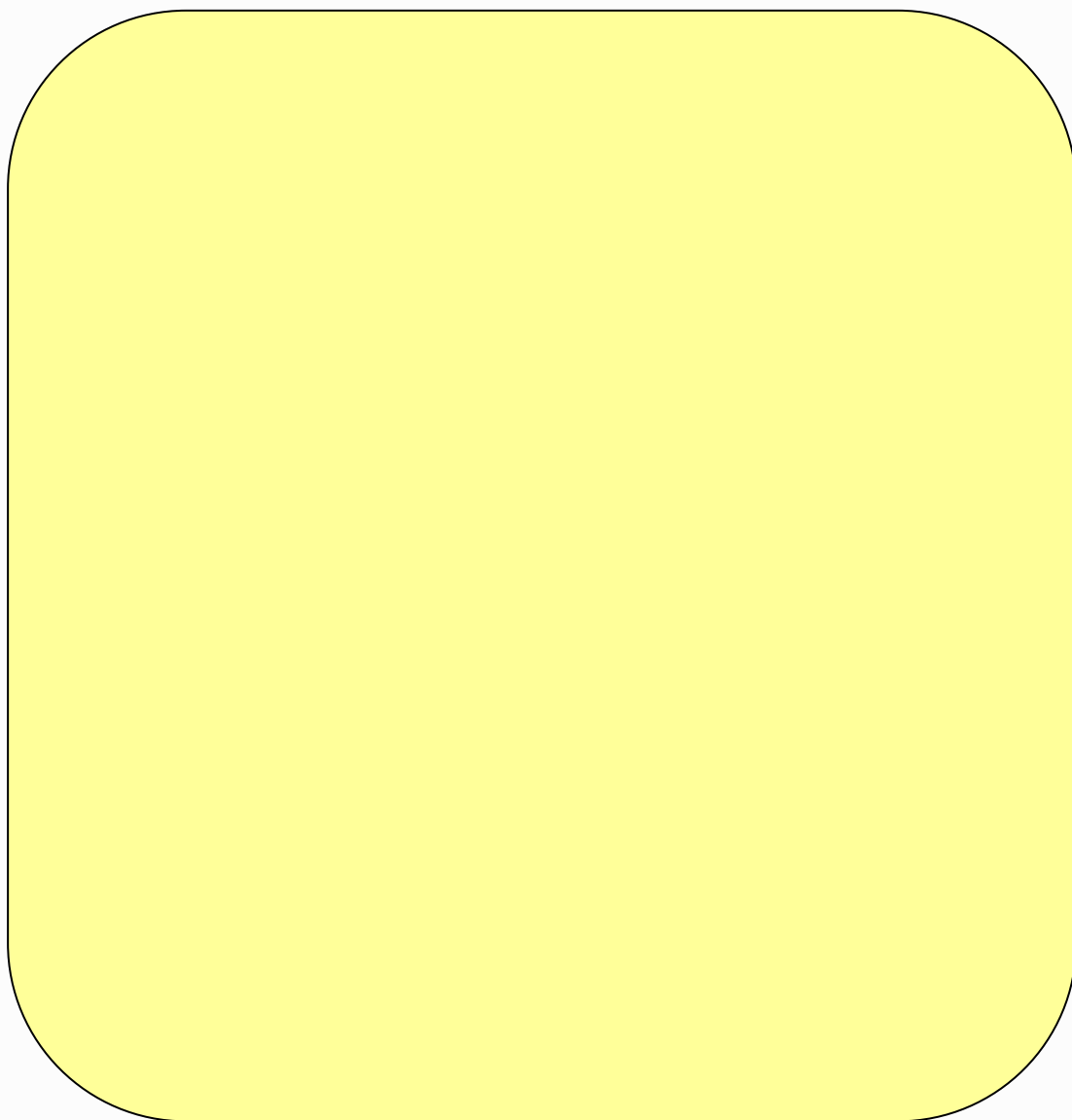
- เขียนอะไรคือต้องดูก่อนว่าเนื้อหาที่จะเขียนคืออะไร
- เขียนทำไมคือต้องดูก่อนว่าเขียนโดยมีจุดประสงค์อะไร
- เขียนอย่างไรคือต้องรู้ก่อนว่าจะเขียนโดยใช้รูปแบบอย่างไร

แบบฝึกหัดที่ ๕
เรื่อง องค์ประกอบของการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. เขียนแผนผังสรุปองค์ประกอบการเขียนได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังสรุปองค์ประกอบการเขียน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๔.กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๕๖.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. **เขียนให้เป็น ชนะปลายปากกา.** กรุงเทพฯ : ซัคเซส มีเดีย, ๒๕๕๑.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน.กระทรวงศึกษาธิการ. **หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน
 ภาษาเพื่อพัฒนาการคิด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖.** กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว,๒๕๕๑
- หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาเพื่อพัฒนาการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕.**
 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว,๒๕๕๑.
- ชัยนันท์ นันทพันธ์. **เส้นทางนักเขียน.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๘.
- ผจงวาด พูลแก้ว, พัชณี ปี่เพระ และสุวรรณี โสประดิษฐ์. **การเขียนเรียงความจดหมาย.** กรุงเทพฯ :
 สุวีริยาสาส์น, ๒๕๕๑.
- สอangsค์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ. **หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕.**
 กรุงเทพฯ : บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.),๒๕๔๗.
- เสนีย์ วิลวรรณ. **การเขียน ๑.**กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, ๒๕๕๑.

ภาคผนวก

แนวตอบแบบฝึกหัดที่ ๑

เรื่อง ความหมาย ความสำคัญของการเขียน และข้อสังเกตการเขียน

จุดประสงค์ของการเรียนรู้ : บอกความหมาย ความสำคัญ และข้อสังเกตการเขียนได้

คำชี้แจง _____ ให้นักเรียนเขียนสรุปประเด็นที่กำหนดให้สั้นๆ พอเข้าใจ

ประเด็นที่ ๑ : การเขียนหมายถึง

การเขียนหมายถึง การแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร จนผู้อ่านเข้าใจความหมาย และสนองตอบตามต้องการ

ประเด็นที่ ๒ : ความสำคัญของการเขียน

การเขียนมีความสำคัญ คือ เป็นหลักฐานสำคัญจากประวัติศาสตร์ และกฎหมาย ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม เป็นการแสดงความคิด เป็นบันทึกช่วยจำ และการเขียนยังทำให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ ตลอดจนเกิดการสร้างสรรค์สังคม

ประเด็นที่ ๓ : การเขียนเชิงสร้างสรรค์ แตกต่างของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และการเขียนที่ใช้ติดต่อธุรกิจ

ในชีวิตประจำวันอย่างไร

การเขียนสร้างสรรค์ผู้เขียนต้องใช้ถ้อยคำที่สละสลวย สร้างความประทับใจแก่ผู้อ่าน และให้ความเพลิดเพลิน มุ่งยกระดับจิตใจของผู้อ่านให้สูงขึ้น จึงต้องเสนอแนวคิดเชิงสร้างสรรค์แก่สังคม

แนวตอบแบบฝึกหัดที่ ๒
เรื่อง แรงบันดาลใจ และทรศนะที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. บอกความหมายของแรงบันดาลใจได้
๒. บอกความสำคัญของแรงบันดาลใจต่อการเขียนได้
๓. ยกตัวอย่างแรงบันดาลใจต่อการเขียนได้
๔. อธิบายทรศนะที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียนอย่างมีเหตุผลได้
๕. ยกอย่างทรศนะที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียนและอธิบายเหตุผลประกอบได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามสั้นๆพอเข้าใจ

๑. แรงบันดาลใจหมายถึงอะไร

แรงบันดาลใจหมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในใจหลังจากถูกกระตุ้นด้วยสิ่งเร้าภายนอก

๒. แรงบันดาลใจมีส่วนให้เขียนได้อย่างไร (ยกตัวอย่างประกอบ)

แรงบันดาลใจที่ต้องการเสนอความคิดเห็น โต้แย้ง เล่าความประทับใจ ต้องการสวดดี ยกย่องบุคคล

หรือตัดการสะท้อนให้เห็นความเป็นจริงทางสังคม เสนอแนะวิธีการแก้ปัญหาใหม่ ต้องการช่วยเหลือเพื่อ

มนุษย์ที่มีความทุกข์ ความลำบาก และต้องการสร้างความรื่นเริงบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน

ตัวอย่าง ผู้เขียนรักแม่ ผู้เขียนยกย่องต้องการเขียนบรรยายและพรรณนาความดีของแม่

๓. จงยกตัวอย่างทรศนะที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียน พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลประกอบ

บางคนคิดว่าการเขียนเป็นเรื่องยาก ไม่ทราบจะเริ่มต้นอย่างไร และจบอย่างไรเพราะคนส่วนมาก

ไม่ชอบอ่าน ไม่ชอบสังเกต จึงไม่ทราบจะเริ่มต้นอย่างไร หากเป็นนักอ่าน และนักสังเกตที่ดี จะทราบว่าจะควร

เริ่มต้นเขียนอย่างไร และจบการเขียนอย่างไร

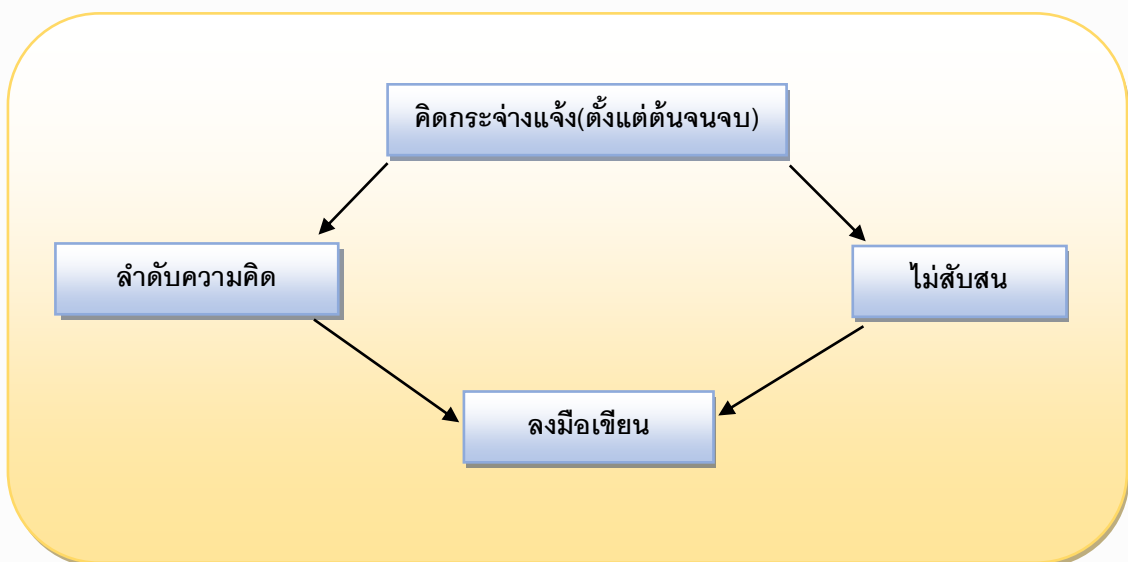
แนวตอบแบบฝึกหัดที่ ๓
เรื่อง กระบวนการคิดกับการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

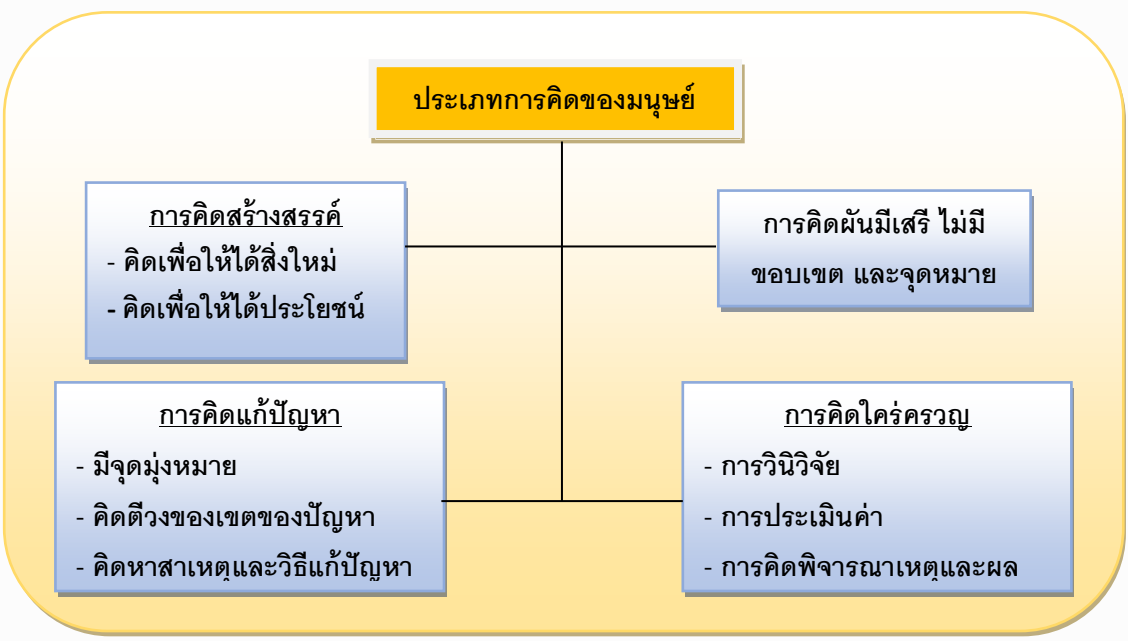
- ๑. บอกความสัมพันธ์กระบวนการคิดและกระบวนการเขียนได้
- ๒. จำแนกประเภทการคิดของมนุษย์ได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดตามประเด็นที่กำหนดให้

ประเด็นที่ ๑. เขียนแผนผังความคิดแสดงความสัมพันธ์กระบวนการคิดและกระบวนการเขียน

ประเด็นที่ ๒. เขียนแผนผังความคิด สรุปรูปประเภทการคิดของมนุษย์

แนวตอบแบบฝึกหัดที่ ๔
เรื่อง ข้อคิด ข้อเสนอแนะ สำหรับผู้เริ่มฝึกฝนการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนบอกข้อคิดสำหรับผู้เริ่มฝึกฝนการเขียนได้
๒. นักเรียนบอกข้อเสนอแนะสำหรับผู้เริ่มฝึกฝนการเขียนได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปตามประเด็นที่กำหนดให้

๑. ให้นักเรียนเขียนข้อคิดสำคัญสำหรับผู้เริ่มฝึกฝนการเขียนโดยสังเขป

ความมุ่งหมายที่แท้จริงของเขียน ก็คือ เขียนเพื่อให้ผู้อื่นอ่านการเขียนทุกครั้ง ควรคำนึงถึงผู้อ่านเป็นอันดับแรกว่าผู้อ่านคือใครมีวัยและการศึกษาอย่างไร มีความรู้ความคิดประการใดเพื่อเลือกเนื้อหาวิธีเขียน รูปแบบ และใช้ภาษาได้เหมาะสม จะทำให้การเขียนบรรลุเป้าหมาย

๒. ให้นักเรียนเขียนข้อเสนอแนะสำหรับผู้เริ่มฝึกฝนการเขียน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เริ่มฝึกฝนการเขียน

- ๒.๑ ศึกษาความรู้เกี่ยวกับหลักการเขียนทุกประเภททุกรูปแบบ และฝึกตามแนวทางที่ถนัด
- ๒.๒ ฝึกเป็นผู้อ่านมากฟังมาก ช่างคิดช่างสังเกต เพื่อมีข้อมูลในการเรียน
- ๒.๓ ฝึกฝนศิลปะการใช้ภาษา
- ๒.๔ ฝึกเขียนและอยากเขียนให้มากๆ
- ๒.๕ แลกเปลี่ยนความคิดกับผู้อื่นเสมอ
- ๒.๖ เริ่มต้นเขียนจากเรื่องจริงที่ง่ายๆ สั้นๆก่อน

๓. ให้นักเรียนเขียนสรุปลักษณะของนักเขียนที่ดี

นักเรียนที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

- ๓.๑ มีคุณธรรมจริยธรรมไม่เขียนทำลายผู้ใดหรือเพื่อประโยชน์ในทางที่ไม่ชอบ
- ๓.๒ มีความคิดสร้างสรรค์โดยเฉพาะเพื่อสังคม
- ๓.๓ กล้าที่จะเขียนในสิ่งที่เห็นว่าถูกต้อง
- ๓.๔ รอบรู้ในเรื่องต่างๆ ใจกว้าง ยอมรับฟังความวิพากษ์ของผู้อื่น

แนวตอบแบบฝึกหัดที่ ๕
เรื่อง องค์ประกอบของการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. เขียนแผนผังสรุปองค์ประกอบการเขียนได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังสรุปองค์ประกอบการเขียน

